

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 227/2551

พนักงานอัยการจังหวัดภูเก็ต นายสุกุล เรืองบุญศรีจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า มาตรา 4, พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 มาตรา 4, พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 มาตรา 33, พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 มาตรา 35, พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 มาตรา 36, พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 มาตรา 37, พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 มาตรา 38, พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 มาตรา 53, พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 มาตรา 54, พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 มาตรา 63, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 371, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยกับพวกที่หลบหนีร่วมกันล่าสัตว์ป่าในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูเขียว โดยการเคาะไม้ไล่ต้อนสัตว์ป่าเพื่อให้พวกของจำเลยที่ดักรออยู่ใช้อาวุธปืนยิงล่าสัตว์ป่าดังกล่าวซึ่งดำรงชีพอยู่ภายในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูเขียว และตาม พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า มาตรา 4 ให้คำนิยามของคำว่า "ล่า" หมายความว่า เก็บ ดัก จับ ยิงฆ่า หรือทำอันตรายด้วยประการอื่นใดแก่สัตว์ป่าที่ไม่มีเจ้าของและอยู่เป็นอิสระ และหมายความรวมถึงการไล่ การต้อน การเรียก หรือการล่อเพื่อการกระทำความดังกล่าวด้วย ดังนั้น การเคาะไม้ไล่ต้อนสัตว์ป่าจึงอยู่ในความหมายของคำว่า "ล่า" ตามคำนิยาม ดังกล่าว การกระทำของจำเลยจึงเป็นการกระทำที่ครบองค์ประกอบของความผิด และเป็นความผิดสำเร็จฐานล่าสัตว์ป่าตามฟ้อง มิใช่เป็นความผิดฐานพยายามล่าสัตว์ป่า

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ 8 ตุลาคม 2548 เวลากลางวัน จำเลยกับพวกที่หลบหนียังไม่ได้ตัวมาฟ้องได้ร่วมกันกระทำความผิดต่อกฎหมายหลายกรรมต่างกันกล่าวคือ จำเลยกับพวกร่วมกันมีอาวุธปืนยาวประจูปาก (ปืนแก๊ป) ชนิดประกอบขึ้นเองไม่มีหลายเลขทะเบียนของเจ้าพนักงานประทับไว้จำนวน 2 กระบอก และกระสุนปืนยาวประจูปากจำนวน 1 ชุด ประกอบด้วย ดินปืน 1 ขวด แก๊ปปืน 1 ขวด ลูกตะกั่ว 1 ขวด ฝอยมะพร้าว 1 ห่อ ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำเลยกับพวกร่วมกันพาอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนดังกล่าวติดตัวไปตามถนนในหมู่บ้าน หมู่ที่ 1 ตำบลทุ่งลุยลาย อำเภอคอนสาร จังหวัดชัยภูมิ อันเป็นหมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุอันสมควร โดยไม่ได้รับใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว และไม่ใช้กรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วนตามสมควรแก่พฤติการณ์ จำเลยกับพวกร่วมกันเข้าไปในบริเวณป่าอดห้วยแหลมป่าเตย หมู่ที่ 1 ตำบลทุ่งลุยลาย อำเภอคอนสาร จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งอยู่ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูเขียว แล้วร่วมกันทำอันตรายและทำให้เสื่อมสภาพซึ่งไม้กฤษณา โดยร่วมกันทำลาย ตัดต้นไม้ โดยใช้มีดและขวานทำการตัดฟันต้นไม้กฤษณาออกจากต้นแล้วเก็บหาชิ้นไม้กฤษณาอันเป็นของป่าหวงห้าม และจำเลยกับพวกได้ร่วมกันล่าสัตว์ป่าโดยการเคาะไม้ไล่ต้อนสัตว์ป่าเพื่อให้พวกของจำเลยที่ดักรออยู่ใช้อาวุธปืนยิงล่าสัตว์ป่าดังกล่าวซึ่งดำรงชีพอยู่ภายในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูเขียว เหตุเกิดที่ตำบลทุ่งลุยลาย อำเภอคอนสาร จังหวัดชัยภูมิ เกี่ยวพันกัน เจ้าพนักงานจับจำเลยได้พร้อมยี่ด้าวปืนยาวประจูปาก (ปืนแก๊ป) 2 กระบอก เครื่องกระสุนปืนยาวประจูปาก 1 ชุด ประกอบด้วย ดินปืน 1 ขวด แก๊ปปืน 1 ขวด ลูกตะกั่ว 1 ขวด และฝอยมะพร้าว 1 ห่อ เลื่อยตัดไม้ 1 ปืน ขวาน 3 เล่ม มีดปลายแหลม 1 เล่ม ไฟฉาย 1 กระบอกแบตเตอรี่ 3 ชุด เปลนอน 4 เปล ผ้ากันฝน 1 ผืน

ข้าวสารเหนียว 7 กิโลกรัม ซึ่งเป็นเครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเลยใช้ในการกระทำผิดไว้เป็นของกลาง ขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2535 มาตรา 4, 33, 35, 36, 37, 38, 53, 54, 63 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 7, 8 ทวิ, 72, 72 ทวิ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 83, 91, 371 ทรัพย์สินของกลางทั้งหมด จำเลยให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2535 มาตรา 36, 37 วรรคหนึ่ง, 38 วรรคหนึ่ง, 53, 54 วรรคหนึ่ง, 57 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 7, 8 ทวิ วรรคหนึ่ง, 72 วรรคหนึ่ง, 72 ทวิ วรรคสอง ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 371 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานร่วมกันทำลายต้นไม้หรือพฤษชาติในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า จำคุก 1 ปี ฐานร่วมกันล่าสัตว์ป่าในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า จำคุก 1 ปี ฐานร่วมกันมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุก 1 ปี ฐานร่วมกันพาอาวุธปืนโดยไม่ได้รับใบอนุญาตเป็นการกระทำความผิดเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 6 เดือน รวมจำคุก 3 ปี 6 เดือน จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก 1 ปี 9 เดือน พิเคราะห์พฤติการณ์แห่งคดีแล้ว เห็นว่า จำเลยกับพวกได้ร่วมกันทำลายไม้กฤษณา โดยใช้มีดและขวานฟันออกจากต้นแล้วเก็บขึ้นไม้กฤษณาซึ่งเป็นของป่าหวงห้าม อีกทั้งยังได้ร่วมกันล่าสัตว์ภายในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าซึ่งเป็นการทำลายทรัพยากรธรรมชาติของประเทศ โดยเจ้าพนักงานยึดได้อาวุธและเครื่องมือที่จำเลยกับพวกใช้ในการกระทำผิดหลายรายการ พฤติการณ์แห่งคดีเป็นเรื่องร้ายแรง จึงไม่มีเหตุที่จะรอกการลงโทษจำคุกให้แก่จำเลยได้ และให้ทรัพย์สินของกลางทั้งหมด จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษาแก้เป็นว่า ฐานร่วมกันทำลายต้นไม้หรือพฤษชาติในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า จำคุก 6 เดือน ลดโทษกึ่งหนึ่งแล้วคงจำคุก 3 เดือน เมื่อรวมกับโทษฐานอื่นแล้วคงจำคุก 1 ปี 6 เดือน นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาแผนกคดีสิ่งแวดล้อมวินิจฉัยว่า "ที่จำเลยฎีกาปัญหาข้อกฎหมายว่าการกระทำของจำเลยตามฟ้องขาดองค์ประกอบความผิดฐานล่าสัตว์ป่าหรือเป็นเพียงความผิดฐานพยายามล่าสัตว์ป่านั้น ข้อเท็จจริงตามฟ้องโจทก์ซึ่งจำเลยให้การรับสารภาพฟังได้ว่า จำเลยกับพวกที่หลบหนีร่วมกันล่าสัตว์ป่าในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูเขียวโดยการเคาะไม้ไล่ต้อนสัตว์ป่าเพื่อให้พวกของจำเลยที่ดักรออยู่ใช้อาวุธปืนยิงล่าสัตว์ป่าดังกล่าวซึ่งดำรงชีพอยู่ภายในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูเขียว และตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2535 มาตรา 4 ให้คำนิยามของคำว่า "ล่า" หมายความว่า เก็บ ดัก จับ ยิง ฆ่า หรือทำอันตรายด้วยประการอื่นใดแก่สัตว์ป่าที่ไม่มีเจ้าของและอยู่เป็นอิสระ และหมายความรวมถึงการไล่ การต้อน การเรียก หรือการล่อเพื่อการกระทำความผิดด้วย ดังนั้น การเคาะไม้ไล่ต้อนสัตว์ป่าจึงอยู่ในความหมายของคำว่า "ล่า" ตามคำนิยามดังกล่าว การกระทำของจำเลยดังกล่าวจึงเป็นการกระทำที่ครบองค์ประกอบของความผิดและเป็นความผิดสำเร็จฐานล่าสัตว์ป่าตามฟ้อง มิใช่เป็นเพียงความผิดฐานพยายามล่าสัตว์ป่าดังที่จำเลยเข้าใจอีกด้วย ศาลอุทธรณ์ภาค 3 ย่อมมีอำนาจพิพากษาลงโทษจำเลยในความผิดฐานนี้ได้ คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 3 ในส่วนนี้ชอบแล้ว ฎีกาของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ส่วนที่จำเลยฎีกาขอให้ลงโทษในสถานเบาหรือรอการลงโทษนั้น เห็นว่า แม้จำเลยจะไม่เคยได้รับโทษจำคุกมาก่อนและมีภาระต้องรับผิดชอบเลี้ยงดูครอบครัว แต่จำเลยกระทำความผิดหลายกรรม โดยร่วมกับพวกมีและพาอาวุธปืนเข้าไปในป่ายอดห้วยแหล่ป่าเตย ซึ่งอยู่ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูเขียว และร่วมกันใช้มีดและขวานตัดฟันต้นไม้กฤษณาออกจากต้นแล้วเก็บหาขึ้นไม้กฤษณาอันเป็นของป่าหวงห้าม โดยไม่ได้รับอนุญาตและยังร่วมกันล่าสัตว์ป่าซึ่งดำรงชีพอยู่ภายในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าดังกล่าวอีกด้วย ลักษณะการกระทำความผิดของจำเลยนับว่าเป็นภัยต่อทรัพยากรธรรมชาติที่มีความสำคัญต่อระบบนิเวศน์ พฤติการณ์จึงเป็นเรื่องราวแรง ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 3 ใช้ดุลพินิจลงโทษจำเลยโดยไม่รอการลงโทษจำคุกนั้น เหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งรูปคดีแล้ว ไม่มีเหตุที่ศาลฎีกาจะเปลี่ยนแปลงแก้ไข ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น" พิพากษายืน

องค์คณะ

มงคล ทับเที่ยง · สุรชาติ บุญศิริพันธ์ · ฐานันท์ วรณโกวิท

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/227/2551>